

Tina. Den ærede Minister synes at have modificeret sin Betragtning, efter at jeg havde haft Ordet, dertil, at han foretrækker Loven for det nuværende Forhold, og at den dog vil have nogen Betydning. Specielt bemærkede den ærede Minister, at det at kunne afskedige Fæstemandene uden juridiske Beviser, uden Lov og Dom, havde i alt Fald nogen Fordel. Ja, jeg indrømmer, at naar Loven bliver strængt haandhævet, har det nogen Fordel, men det er ogsaa afhængigt deraf. Naar den ærede Minister mente, at Konkurrencen vilde aldeles slappes med Hensyn til Tjenestehynderforholdene, hvis man gif til Oprettelse af Anvisningskontorer i Stedet for de saakaldte Fæstkontorer, forstaaer jeg det ikke. Den ærede Minister mente, at man kunde forudsætte, at der mulig paa Landet paa sine Steder vilde være Mangel paa Tjenestefolk, og Lønien derved blive breven op der, medens der paa andre Steder kunde være for mange, saa at de ikke kunne finde Betsættigelse. Det kan jeg ikke rigtig forstaa; det kan ikke være rigtigt. Naar der var offentlige Anvisningskontorer, saaledes som jeg har antydet, hvortil hverken Arbejdsgiverne eller Tjenestehynderne skulde betale noget, hvorfor skulde da ikke de Folk, der ønske Tjenestehynder paa de Steder, hvor der var for faa af dem, ikke henvende sig til Anvisningskontorerne paa de Steder, hvor der er Overflod af Tjenestefolk, og omvendt, hvorfor skulde Lyender paa Steder, hvor der er for mange af dem, ikke henvende sig til Anvisningskontorerne paa Steder, hvor der er Mangel? At saadanne Kontorer ikke skulde faa noget at bestille, at de skulde lægge Hænderne i Skødet, at ingen af Parterne skulde søge dem, har jeg utværgelig ikke tænkt mig. Bliver det, som jeg har præciseret, gratis for begge Parter, at de kunde henvende sig dertil, ville begge Parter søge dertil i fuldt Maal. Ingen vil, naar han har Brug for Tjenestefolk, undlade at gaa til Anvisningskontoret, og ingen Tjenestefolk vil undlade at gaa til det, naar det har mange Pladser at anvise. Af den Grund tror jeg derfor ikke, at der er nogen Fare. Jeg havde ventet en Bemærkning af den ærede Minister med Hensyn til mine Udtalelser om Kontrollen med Fæstkontorerne. Det er rigtigt, at der skal vedtages et Regulativ af Kommunalbestyrelsen, som skal sanctioneres af Ministeren, men der staar intet i Loven om, at det skal kontrolleres, at disse Regulativer blive overholdte af de omhandlede Forretninger. Det, mener jeg, har overordentlig stor Betydning, thi ellers kunne de længe misbruge deres Stillinger

og handle langt uden for Regulativerne, inden det kommer til Autoriteternes Kundskab. Smidte tid glædede det mig at høre, at den ærede Minister er villig til at forhandle om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem, for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) kunde ikke forstaa, at Staten og Kommunen skulde træde til ved Ordningen af Forholdet mellem Lyendet og Arbejdsgiveren, saaledes som af mig foreslaaet. Det var vel sagtens med Hensyn til, at jeg mente, at Udgiften skulde bæres af det offentlige. Det kan jo nok siges, at det bliver en Udgift for det offentlige, som kunde spares, men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke er ret forsvareligt, at det bærer den Udgift, naar det er den eneste Maade, hvorpaa man kan faa Forholdene tilfredsstillende ordnede. Jeg tror i alt Fald, at for Tjenestehynderets Bedkommende kunde der være meget, der talte derved. Jeg tror, og dets Virksomhed i Samfundet er saa nyttig, at paa den anden Side dets Stilling i Samfundet er saa ubehagelig, at der kan være nogen Grund til paa dette ene Omraade at ofre en lille Smule for at gavne det. Naar man sender noget til Lyendesforholdet, maa man kunne føle, at Staten og Kommunen kunne have en Pligt til at bringe dette Offer for at faa Forholdene ordnede paa en tilfredsstillende Maade. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at et Anvisningskontor intet vilde faa at bestille, saa har jeg allerede bemærket, at jeg ikke ser derpaa som han. Jeg tror, at det altid vil have noget at bestille, at der ikke kan være Tale om andet, end at det vil kunne faa en betydelig Virkefærd. Jeg indier ikke, at det ikke skulde faa noget at bestille, fordi det ikke vilde være underlaagt den Konkurrence, som nu eksisterer mellem Fæstemandene. Jeg tror, at naar man vil optage Tanken nøje, overveje den og gaa til Bunds deri, saa vil man komme til den Erkendelse, at det virkelig kun er paa denne ene Maade, at Forholdene lade sig organisere tilfredsstillende og til Held for Lyendet.

Juritsministeren (Mellermann):

Jeg skal i Anledning af de fremkomne Bemærkninger tillade mig et Par Ord, uden at jeg ønsker at træffe Diskussionen om denne Sag i Langdrag. Jeg skal da først bemærke, at hvad et Anvisningskontor angaar, tror jeg ikke, at det lader sig gøre at give det en saadan Karakter, at det bliver mere end et Anvisningskontor, men jeg skal ikke videre dvæle derved, da andre derom have ytret tilstrækkeligt, og det nærmere maa overvejes i et Udvalg. Der er dog en